സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം IX

കെ. ദാമോദരൻ

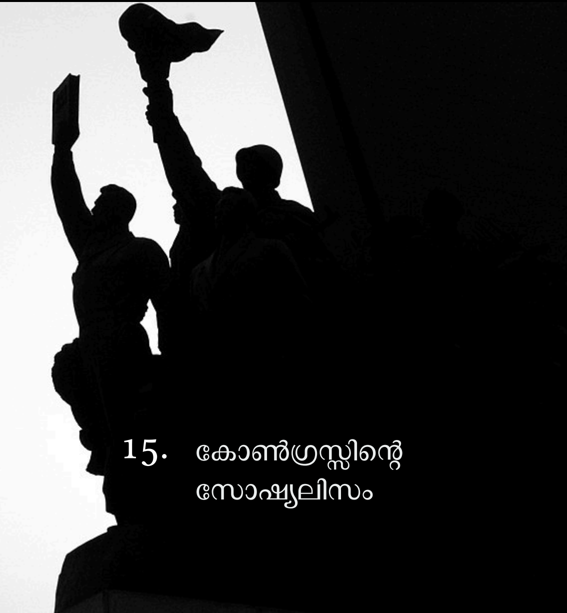

15. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സോഷ്യലിസം

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം IX

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Mansu Hill Grand Monument, a picture of sculpture by Jennybento. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

15 കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സോഷ്യലിസം. 1

1 ശ്രീമന്നാരായണന്റെ വിശദീകരണങ്ങൾ 2

2 ലക്ഷ്യം നന്ന്, പക്ഷേ... 3

3 സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അർത്ഥം . . . 4

4 മുതലാളിത്തചൂഷണം അവസാനിപ്പിയ്ക്കുമോ? 5

5 കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരുടെ വാദങ്ങൾ 6

6 വൻകിട മുതലാളികളുടെ സോഷ്യലിസം 7

7 മാർഗ്ഗത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ട് 8

15

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സോഷ്യലിസം

27 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, 1930 ഡിസമ്പറിൽ, "തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പാർട്ടിയായ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ലക്ഷ്യം സോഷ്യലിസവും ഒടുവിൽ കമ്മ്യൂണിസവും സ്ഥാപിക്കുകയാണ്" എന്നും "ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തേയും നാടുവാഴിമേധാവിത്വത്തേയും പൂർണ്ണമായി മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ട്, ലോകത്തിലൊട്ടുക്കുമെന്നപോലെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പടുക്കാൻവേണ്ടി ലോകതൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തോടൊപ്പം 'ഡ്രാഫ്റ്റ് പ്ലാറ്റ്ഫോമി'ന്റെ നേർക്ക് നോക്കി നെറ്റിചുളിച്ചവരും മൂക്കു ചീറ്റിയവരും പല്ലിറുമ്മിയവരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് സോഷ്യലിസം ഇന്ത്യയിലെ മുഴുവൻ ദേശാഭിമാനികളുടേയും മുദ്രാവാക്യമാണ്.

10 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് സോഷ്യലിസത്തെ നഖശിഖാന്തം എതിർക്കുകയും ആർഷഭാരതത്തിന്റെ മണ്ണിൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വേരുറയ്ക്കുകയില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ഇന്ത്യൻ നേഷനൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നേതാക്കന്മാർപോലും സോഷ്യലിസമാണ് തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസത്തിന്നെതിരായി ഗാന്ധിസത്തേയും സർവ്വോദയത്തേയും ഉയർത്തിപിടിച്ചവർതന്നെ ഇപ്പോൾ ഗാന്ധിസവും സർവ്വോദയവും സോഷ്യലിസത്തിന്നെതിരല്ലെന്നു പരസ്യമായി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആവഡിസമ്മേളനം പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയത്തിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക:

> "മുഖ്യമായ ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങളെയെല്ലാം പൊതുവുടമയ്ക്കോ അല്ലെങ്കിൽ നിയന്ത്രണത്തിന്നോ വിധേയമാക്കുകയും ഉൽപ്പാദനത്തെ ത്വരിതമായി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ദേശീയസമ്പത്ത് സമത്വാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിതരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ്സമുദായഘടന സ്ഥാപിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണം സാമ്പത്തികാസൂത്രണം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത്".

1 ശ്രീമന്നാരായണന്റെ വിശദീകരണങ്ങൾ

മർദ്ദനത്തിനും ചൂഷണത്തിനുമെതിരായ പതിനായിരക്കണക്കിലുള്ള ജനങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കൊടിക്കുറയിൻ കീഴിൽ അണിനിരന്നിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ഇന്ത്യയിലും ലോകത്തിലുമുണ്ടായിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങളുടെ ഫലമായി അവർ സോഷ്യലിസ്റ്റാശയങ്ങളാൽ കൂടുതൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന എന്ന കാര്യത്തിലും സംശയമില്ല. അടിസ്ഥാനപരമായ ഉൽപ്പാദനോപകരണങ്ങളെല്ലാം പൊതുസ്വത്തായിരിക്കണമെന്നും സമാധാനപരവും ജനാധിപത്യപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കണമെന്നുമാഗ്രഹിയ്ക്കുന്നവരാണ് കോൺഗ്രസ്സിലെ ഭൂരിപക്ഷം മെമ്പർമാരും. പക്ഷേ, അവർമാത്രമല്ല, ജന്മികൾക്കും മുതലാളികൾക്കുമെതിരായ ജനകീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളെ അടിച്ചമർത്താൻ നേതൃത്വം നൽകിയ കോൺഗ്രസ്സുനേതാക്കന്മാർതന്നെ സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടി വാദിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിയ്ക്കുകയാണ്. ജി.ഡി. ബിർലയെപ്പോലുള്ള വൻകിട കുത്തകമുതലാളികൾപോലും ആവടി പ്രമേയത്തിലടങ്ങിയ സോഷ്യലിസത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നു. ഇതു വിശ്വസിയ്ക്കാൻ കഴിയുമോ? വിശ്വസിയ്ക്കണമെന്നാണവരാവശ്യപ്പെടുന്നത്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ജനറൽ സിക്രട്ടറി ശ്രീമന്നാരായണൻ എഴുതുന്നു.

> “സമാധാനപരവും ജനാധിപത്യപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് കോ-ഓപറേറ്റീവ് കോമൻവെൽത്ത് സ്ഥാപിയ്ക്കാൻവേണ്ടിയാണ് കോൺഗ്രസ്സ് നിലകൊള്ളുന്നത്. സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാർക്കുവേണ്ടിയാണ് കോൺഗ്രസ്സ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാക്കന്മാർ പറയുന്നത് തികച്ചും തെറ്റാണ്”.
>
> — (എക്കണോമിക്ക് റെവ്യൂ, സെപ്തംബർ 1, 1957)

മൂന്നു ദശാബ്ദങ്ങളുടെ ഭീകരങ്ങളായ മർദ്ദനങ്ങളേയും നെറികെട്ട അപവാദങ്ങളേയും ദൃഢചിത്തതയോടെ നേരിട്ടുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച ലക്ഷ്യം കോൺഗ്രസ്സും അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽപ്പിന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും കോൺഗ്രസ്സും തമ്മിൽ എന്താണ് വ്യത്യാസം? കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെപ്പോലെതന്നെ കോൺഗ്രസ്സും സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കാൻവേണ്ടിയാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെങ്കിൽ പിന്നെ കോൺഗ്രസ്സുനേതാക്കന്മാർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ ഇപ്പോഴും എതിർത്തുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതെന്തിനാണ്? ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു സ്റ്റേറ്റിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഭരണാധികാരത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേയ്ക്കും കോൺഗ്രസ്സുനേതാക്കന്മാർ ഇത്രയധികം ബേജാറാകുന്നതെന്തിനാണ്.

> “ലോകത്തിലിന്ന് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ രണ്ട് ആശയസംഹിതകളുണ്ട്: ഒരു ഭാഗത്ത് മാർക്സിസത്തിന്റെ ആശയസംഹിത. കമ്മ്യൂണിസം സ്ഥാപിയ്ക്കാൻ ഹിംസയുടേയും വർഗ്ഗസമരത്തിന്റേയും ഗതിക്രമത്തിലാണത് വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അനുയായികൾ ലക്ഷ്യം മാർഗ്ഗത്തെ ന്യായീകരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. മറുഭാഗത്ത് ഗാന്ധിസത്തിന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ സർവ്വോദയത്തിന്റെ ആശയസംഹിതയുണ്ട്. സത്യത്തിന്റേയും അഹിംസയുടേയും മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ യഥാർത്ഥവും സ്ഥായിയുമായ വിപ്ലവം നേടാൻ കഴിയൂ എന്നാണത് അനിവാര്യമായും വിശ്വസിക്കുന്നത്...ഇന്ത്യയിലെ കമ്മ്യൂണിസം ഗാന്ധിയൻ തത്വങ്ങളെ അല്ലെങ്കിൽ സമാധാനപരവും അഹിംസാപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സാമൂഹ്യസാമ്പത്തികസമത്വം നേടുക എന്ന തത്വത്തെ സ്വീകരിച്ചാൽപ്പിന്നെ കോൺഗ്രസ്സും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും മറ്റു ജനാധിപത്യശക്തികളും തമ്മിലുള്ള വിദ്വേഷങ്ങൾക്ക് യാതൊരു കാരണവുമുണ്ടാവുകയില്ല”.
>
> — (എക്കണോമിക്ക് റെവ്യൂ, ഒക്ടോബർ 1, 1957)

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നേയും ശ്രീമന്നാരായണന്ന് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. അദ്ദേഹം അത് തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു:

> “നൂറിലധികം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വ്യത്യസ്തമായ സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തികപരിതഃസ്ഥിതികളിൽ മാർക്സ് ഉന്നയിച്ച ‘വൈരുധ്യാധിഷ്ഠിതഭൗതികവാദം’ എന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തെ അടിസ്ഥാനപരമായിത്തന്നെ കോൺഗ്രസ്സ് എതിർക്കുന്നു. അതേ സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും അതേ ആശയങ്ങളേയും ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം ഇന്ത്യയിൽ പ്രായോഗികമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ബുദ്ധിയില്ലായ്മ മാത്രമല്ല, അപ്രായോഗികതകൂടിയാണ്. ഇന്ത്യ രാഷ്ട്രപിതാവ് രൂപവൽക്കരിച്ച ആദർശങ്ങളെ പിന്തുടരാനാണ് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. അഹിംസാപരവും സമാധാനപരവുമായ പരിപാടികളിന്മേലും ഉൽക്കൃഷ്ടങ്ങളായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധിയിന്മേലുമാണ് അവ ഏറ്റവുമധികം ഊന്നുന്നത്”.
>
> — (എക്കണോമിക്ക് റെവ്യൂ, ഒക്ടോബർ 1)

എന്നിട്ട്, നാലു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ‘മോർണിങ്ങ് പോസ്റ്റ്’ പത്രാധിപരും മറ്റു പിന്തിരിപ്പന്മാരും കടിച്ചുതുപ്പിയ പ്രവചനങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന മധുരമായ ഒരാശയും:

> “ഇന്ത്യയിലെ കമ്മ്യൂണിസത്തെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അത് ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തിലെ ക്ഷണികവും അസ്ഥിരവുമായ ഒരു ഘട്ടമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു”.
>
> — (എക്കണോമിക്ക് റെവ്യൂ, ഒക്ടോബർ 15)

ശ്രീമന്നാരായണന്റെ ആശ ഫലിയ്ക്കുമോ എന്നതിനെസ്സംബന്ധിച്ചും മാർക്സിസം പ്രായോഗികമാണോ എന്നതിനെസ്സംബന്ധിച്ചും ഇവിടെ ചർച്ചചെയ്യണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മാർക്സിസം പ്രായോഗികമല്ലെന്നു തെളിയിക്കാൻവേണ്ടി ചെലവാക്കപ്പെട്ട അത്രയധികം വാക്കുകൾ മറ്റൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്നുമെതിരായി ഇതേവരെ ഉപയോഗിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഒടുവിൽ പരാജയപ്പെട്ടത് മാർക്സിസമല്ല, മാർക്സിസത്തെ എതിർത്തവരാണ്. ഈ ചരിത്രസത്യത്തെ കണ്ടില്ലെന്നു നടിയ്ക്കാൻ ശ്രീമന്നാരായണന്നു സാധിയ്ക്കുമോ? ഇന്ന് ലോകത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരുഭാഗത്ത് മാർക്സിസത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് വിജയകരമാംവിധം സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മൂന്നിലൊരു ഭാഗത്ത്-പണ്ട് കോളണികളായി കിടന്നിരുന്നവയും നീണ്ട സമരങ്ങൾക്കുശേഷം സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്ന് മോചനം നേടിയവയുമായ രാജ്യങ്ങളിൽ—മാർക്സിസം അതിവേഗം പരന്നുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ബാക്കിയുള്ള മൂന്നിലൊരുഭാഗത്തും മാർക്സിസത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ തലയുയർത്തി കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അപ്രായോഗികതകളെ തട്ടിതകർത്തു കൊണ്ടുള്ള മാർക്സിസത്തിന്റെ അധൃഷ്യവും സാർവ്വലൗകികവുമായ ഈ മുന്നേറ്റം അടച്ചിടപ്പെട്ട ഓരോ ഹൃദയത്തിന്റേയും വാതിൽക്കൽ ചെന്നു മുട്ടിവിളിയ്ക്കുകയാണ്: “വാതിൽതുറക്കുക, മാർക്സിസത്തിന്നുവേണ്ടി വാതിൽ തുറക്കുക!”

2 ലക്ഷ്യം നന്ന്, പക്ഷേ...

ശ്രീമന്നാരായണൻ തന്റെ വാതിൽ തുറക്കാനിഷ്ടപ്പെട്ടുന്നില്ല; അതിനദ്ദേഹത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യവുമുണ്ട്. പക്ഷേ, ബുദ്ധിമാനായ അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസത്തെ ശപിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്ത് താൻ നടത്തിയ എല്ലാ പ്രവചനങ്ങളേയും തോല്പിച്ചുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ നേടിയ വിജയങ്ങളുടെ നേർക്ക് അദ്ദേഹം ശുണ്ഠിയെടുക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? തന്റെ ശാപത്തിന്റേയും ശുണ്ഠിയുടേയും കാരണമെന്താണെന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്: കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ലക്ഷ്യം ഉൽകൃഷ്ടമാണെങ്കിലും ആ ലക്ഷ്യം നേടാൻ അവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗം തെറ്റാണ്? നല്ല ലക്ഷ്യത്തിനു നല്ല മാർഗ്ഗം വേണം-ഇതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനമായ വാദം.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സ്വന്തം കാര്യം നേടാൻ ഏത് അസാന്മാർഗ്ഗികതയെ വേണമെങ്കിലും കെട്ടിപ്പുണരുമെന്ന എതിരാളികളുടെ പഴകി ജീർണ്ണിച്ച അപവാദപ്രചരണം യാഥാർത്ഥ്യവുമായി എത്രകണ്ടു പൊരുത്തമുള്ളതാണ് എന്നോ ചൂഷണത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയെ കാത്തുരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി വെറും പത്തു കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആയിരത്തിലധികം വെടിവെപ്പുകൾ നടത്തുകയും ദാക്ഷിണ്യംകൂടാതെ മനുഷ്യരെ ചുട്ടുകൊല്ലുകയും ചെയ്ത ഒരു ഭരണക്രമത്തിന്റെ വക്താക്കൾ അഹിംസ തുടങ്ങിയ സനാതനതത്വങ്ങളിൽ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്ന പ്രഖ്യാപനം പ്രായോഗികാനുഭവങ്ങൾക്ക് എത്രത്തോളം എതിരാണ് എന്നോ ഇവിടെ പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ല. നമുക്കദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദങ്ങളെ മുഖവിലയ്ക്കുതന്നെ എടുക്കുക. ലക്ഷ്യം മാത്രം നന്നായാൽ പോരാ, മാർഗ്ഗവും നന്നാവണം എന്നേ അദ്ദേഹം പറയുന്നുള്ളൂ.

മാർഗ്ഗം നന്നാവണം-വളരെ വളരെശ്ശരി. പക്ഷേ, അതേ സമയത്തുതന്നെ അത് ലക്ഷ്യം നേടാൻ പറ്റിയ മാർഗ്ഗമാവുകകൂടി വേണം. സാന്മാർഗ്ഗികത കൂടിയേ കഴിയൂ. പക്ഷേ, അത്, ലെനിന്റെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, "തൊഴിലാളികളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായമവസാനിപ്പിയ്ക്കാനും മനുഷ്യസമുദായത്തെ കൂടുതലുന്നതമായ ഒരു നിലവാരത്തിലേക്കുയർത്തുവാനും സഹായിക്കുന്ന സാന്മാർഗ്ഗികത"യായിരിയ്ക്കണം.

മാർഗ്ഗത്തിന്റെ കാര്യമെടുക്കാൻ വരട്ടെ. ലക്ഷ്യത്തെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം തികച്ചും യോജിപ്പുണ്ട് എന്നു തീർച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞുവോ? ഇന്ത്യയുടെ ലക്ഷ്യം സോഷ്യലിസമാണ് എന്നതിനെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം കോൺഗ്രസ്സുകാരും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും തമ്മിൽ യോജിപ്പുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതെങ്ങിനെ നേടണമെന്നതിനെസ്സംബന്ധിച്ചും യോജിപ്പുണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. അപ്പോൾ, ഏറ്റവും പ്രധാനമായ പ്രശ്നം മുതലാളിത്തമവസാനിപ്പിയ്ക്കാനും സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കാനും കോൺഗ്രസ്സുനേതൃത്വം തയ്യാറുണ്ടോ എന്നതാണ്.

3 സോഷ്യലിസത്തിന്റെ അർത്ഥം

മുതലാളിത്തമവസാനിപ്പിച്ച് സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിയ്ക്കുക എന്നുവെച്ചാലെന്താണർത്ഥം?

1. ഫാക്ടറികൾ, ഖനികൾ, തോട്ടങ്ങൾ, ബേങ്കുകൾ മുതലായ ഉല്പാദനവിനിമയോപകരണങ്ങളുടെ മേലുള്ള സ്വകാര്യവും വ്യക്തിപരവുമായ ഉടമാവകാശമവസാനിപ്പിയ്ക്കുകയും അവയെല്ലാം പൊതുഉടമയിലാക്കിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യുക എന്ന സമ്പ്രദായത്തെ നാമാവശേഷമാക്കുകയും ചെയ്യുക.
2. മുതലാളിത്തഭരണമവസാനിപ്പിച്ച് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മുതലാളിത്തത്തിനും ജന്മിത്വത്തിന്നുമെതിരായ എല്ലാ വർഗ്ഗങ്ങളേയും ജനവിഭാഗങ്ങളേയും പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭൂരിപക്ഷഭരണം-അതായത്, തൊഴിലാളി സർവ്വാധിപത്യം-, സ്ഥാപിയ്ക്കുക.
3. ബൂർഷ്വാ ബ്യൂറോക്രസിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് ജനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള, ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹാഭിലാഷങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിയ്ക്കാൻ കെൽപ്പുള്ള, ജനകീയ സ്ഥാപനങ്ങളേർപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങിനെ ജനാധിപത്യത്തെ കൂടുതൽ വിപുലമാക്കുകയും ചെയ്യുക.
4. ഒരുപിടി മുതലാളികളുടെ ലാഭത്തിന്നുവേണ്ടിയുള്ള ഉല്പാദനസമ്പ്രദായത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തേയും ഉപയോഗത്തേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള പുതിയ ഉല്പാദനസമ്പ്രദായമേർപ്പെടുത്തുകയും ജനങ്ങളുടെ ക്രയശക്തിയേയും സാംസ്കാരികനിലവാരത്തേയും മേൽക്കുമേൽ വളർത്താനും അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനും പറ്റിയ തരത്തിൽ പ്ലാൻ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭൗതികവിഭവങ്ങളുടെ ഉല്പാദനം വികസിപ്പിക്കുകയും അങ്ങിനെ സന്മാർഗ്ഗികജീവിതത്തിന്റേയും മാനുഷികമൂല്യങ്ങളുടേയും വളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക.

അടിസ്ഥാനപരമായ ഈ പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്താതെ സോഷ്യലിസമില്ല. ഈ സോഷ്യലിസമാണ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ലക്ഷ്യം. മാർക്സിന്നുശേഷം 110 കൊല്ലങ്ങളല്ല, 1100 കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാലും ഇതായിരിയ്ക്കും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. മാർക്സിന്റെ കാലത്തായാലും ശരി, നെഹ്റുവിന്റെ കാലത്തായാലും ശരി, റഷ്യയിലായാലും കൊള്ളാം, ഇന്ത്യയിലായാലും കൊള്ളാം, ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാരെന്ന നിലയ്ക്ക് ലാഭവും പലിശയും പാട്ടവും തട്ടിത്തിന്നുന്ന ചൂഷകവർഗ്ഗക്കാരുടെ ഭരണമവസാനിപ്പിയ്ക്കുകയും അവർ സ്വകാര്യസ്വത്താക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള കമ്പനികളും ഫാക്ടറികളും ബേങ്കുകളും തോട്ടങ്ങളും ഖനികളും മറ്റും സമുദായത്തിന്റെ പൊതുസ്വത്താക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യാതെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥ സ്ഥാപിയ്ക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.

1. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയിൽ തൊഴിലാളികളുടെ അദ്ധ്വാനശക്തി വിലക്കുവാങ്ങി മിച്ചമൂല്യം പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന മുതലാളികളോ ജീവിതനിർവ്വഹണത്തിന്നുവേണ്ടി സ്വന്തം അദ്ധ്വാനശക്തി വില്ക്കുന്ന തൊഴിലാളികളോ ഉണ്ടാവില്ല. അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടു മാത്രം ആദായം ഉണ്ടാക്കുന്ന തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരും ബുദ്ധിജീവികളും മാത്രമേ ഉണ്ടാവൂ.
2. സോഷ്യലിസ്റ്റ്വ്യവസ്ഥയിൽ ഉല്പാദനം ഒരുപിടി വ്യക്തികളുടെ ലാഭത്തിന്നുവേണ്ടിയല്ല, സമുദായത്തിന്റെ ആകെ ഉപയോഗത്തിന്ന വേണ്ടിയാണ്; ജനങ്ങളുടെ വളർന്നുവരുന്ന ജീവിതാവശ്യങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയാണ്; ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് സാമ്പത്തികാസൂത്രണങ്ങൾ നടപ്പിൽവരുത്തപ്പെടുക.
3. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥയിൽ ഭരണകൂടം തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലായിരിയ്ക്കും. ഭരണകൂടത്തിന്റെ മർമ്മപ്രധാനമായ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ വിശ്വസ്തപ്രതിനിധികളുണ്ടായിരിയ്ക്കും. വ്യവസായവും കൃഷിയും സംസ്കാരവും മേൽക്കുമേൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തികൊണ്ടും നാട്ടുവാഴി മുതലാളിത്ത ചിന്താഗതികളെ തുടച്ചുനീക്കി മനുഷ്യത്വത്തെ മേൽക്കുമേൽ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടും യാതൊരു ഭരണകൂടത്തിന്റേയും ആവശ്യമില്ലാത്ത, വർഗ്ഗരഹിതമായ, കമ്യൂണിസത്തിലേയ്ക്കു ജനങ്ങളെ നയിയ്ക്കാൻ സഹായിയ്ക്കുന്ന ഒരു ഭരണകൂടമായിരിയ്ക്കും അത്.

4 മുതലാളിത്തചൂഷണം അവസാനിപ്പിയ്ക്കുമോ?

ഈ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥതന്നെയാണോ കോൺഗ്രസ്സിന്റേയും ലക്ഷ്യം? അല്ല എന്നാണ് കോൺഗ്രസ്സനേതാക്കന്മാർതന്നെ പറയുന്നത്. ആവടി കോൺഗ്രസ്സ് പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയമനുസരിച്ച് എല്ലാ ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളും പൊതുസ്വത്താക്കുകയില്ല; വൻകിട മൌലികവ്യവസായങ്ങളുടെ പോലും ഗണ്യമായ ഭാഗം സ്വകാര്യവ്യക്തികളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലായിരിയ്ക്കും. മുഖ്യമായ ഉല്പാദനോപകരണങ്ങൾ ഒന്നുകിൽ പൊതുസ്വത്താക്കും; അല്ലെങ്കിൽ നിയന്ത്രണത്തിന്നു വിധേയമാക്കും എന്നാണ് പറയുന്നത്. ആരാണ് നിയന്ത്രിയ്ക്കുക? ജനങ്ങളാണോ? അല്ല. ചില ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളെ മുതലാളികൾ നേരിട്ടുനിയന്ത്രിയ്ക്കും. മറ്റു ചിലത് സ്റ്റേറ്റും. സ്റ്റേറ്റിനെ ആരാണ് നിയന്ത്രിയ്ക്കുക? തൊഴിലാളികളും കൃഷിക്കാരുമാണോ? അല്ല. സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഘടന ഇന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ തുടരും. ഇതാണ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സാമൂഹ്യഉടമസ്ഥത!

1938-ൽ കോൺഗ്രസ്സ് വർക്കിങ്ങ് കമ്മിറ്റി പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു:

> “ഇന്ത്യയിലില്ലാത്തതും ഇന്ത്യയ്ക്കാവശ്യമുള്ളതുമായ വിദേശമൂലധനവും വിദേശീയരുടെ കഴിവുകളും ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നതിൽ വർക്കിങ്ങ് കമ്മിറ്റിയ്ക്ക് വിരോധമൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ അത്തരം മൂലധനവും കഴിവുകളും ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നത് ഇന്ത്യക്കാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലും നേതൃത്വത്തിലും മാനേജുമെണ്ടിലുമായിരിയ്ക്കണം; ഇന്ത്യയുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയായിരിയ്ക്കണം”.

എന്നാൽ, സോഷ്യലിസമാണ് ഇന്ത്യയുടെ ലക്ഷ്യം എന്നു പ്രഖ്യാപിയ്ക്കപ്പെട്ടതിന്നുശേഷവും ഈ തത്വം നടപ്പിൽ വന്നിട്ടില്ല. ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റിന്റെ സാമ്പത്തിക വിഭാഗം തയ്യാറാക്കിയ കണക്കുകളനുസരിച്ച് പെട്രോളിയത്തിന്റെ 97 ശതമാനവും റബ്ബർ വ്യവസായത്തിന്റെ 93 ശതമാനവും ഖനിയുടെ 73 ശതമാനവും യന്ത്രനിർമ്മാണവ്യവസായങ്ങളുടെ 33 ശതമാനവും കൽക്കരിയുടെ 62 ശതമാനവും ചണയുടെ 89 ശതമാനവും വിദേശമുതലാളികളുടെ കൈയിലാണ്. ഗവൺമെന്റുകണക്കുകൾ പ്രകാരം ഇന്ത്യയിലാകെയുള്ള മൂലധനത്തിന്റെ 20 ശതമാനം വിദേശമുതലാളികളുടേതാണ്. അവർ ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് കൊല്ലംതോറും ചുരുങ്ങിയത് 120 കോടിക. ലാഭമായി കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട്. ഈ വിദേശീയ ചൂഷണത്തിന്നെതിരായി ഫലപ്രദമായ യാതൊരു നടപടിയുമില്ല. നേരെമറിച്ച്, പണ്ടത്തെപ്പോലെ ചൂഷണം തുടരാനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചു കൊടുത്തുകൊണ്ട് പുതിയ വിദേശീയ മൂലധനങ്ങൾ ക്ഷണിയ്ക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റുവ്യവസ്ഥയിൽ വിദേശീയമൂലധനത്തിന്റെ ചൂഷണം അനുവദിയ്ക്കപ്പെടുകയില്ല എന്ന് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിയ്ക്കാൻപോലും കോൺഗ്രസ്സ നേതാക്കന്മാർ തയ്യാറായിട്ടില്ല.

1931-ൽ കറാച്ചിയിൽവെച്ചുകൂടിയ അഖിലേന്ത്യാ കോൺഗ്രസ്സ സമ്മേളനം മൌലികങ്ങളായ അടിസ്ഥാനവ്യവസായങ്ങളെല്ലാം ദേശസാൽക്കരിയ്ക്കണമെന്നു തീരുമാനിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അടിസ്ഥാന വ്യവസായങ്ങളെ ദേശസാൽക്കരിയ്ക്കണമെന്നതു നമ്മുടെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്യാത്ത ഒരാവശ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുകയും സോഷ്യലിസമാണ് ഇന്ത്യയുടെ ലക്ഷ്യം എന്നു പ്രഖ്യാപിയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിന്നുശേഷം കറാച്ചികോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഈ തീരുമാനംപോലും ലംഘിയ്ക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇരുമ്പ്, ഉരുക്ക്, കൽക്കരി തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാനവ്യവസായങ്ങൾപോലും സ്വകാര്യമുതലാളികളുടെ ഉടമസ്ഥതയ്ക്കും നിയന്ത്രണത്തിന്നും വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുകയാണ്. 746 കമ്പനികളുടെ കണക്കെടുത്തതിൽ ടാറ്റാ, ബിർല, ദാൽമിയ എന്നീ മൂന്നു വൻകിട മുതലാളികൾ മാത്രം മൂലധനത്തിന്റെ 25 ശതമാനവും കയ്യടക്കിവെച്ചിരിയ്ക്കുന്നു എന്നു തെളിയുകയുണ്ടായി. അതായത് ഇന്ത്യയിൽ നിക്ഷേപിയ്ക്കപ്പെട്ട മൂലധനത്തിന്റെ കാൽഭാഗം മൂന്നു മുതലാളികളുടെ സ്വകാര്യസ്വത്താണ്. ഇത്തരം കുത്തകമുതലാളികളുടെ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളുടെ നേർക്കു ഒരു ചെറുവിരൽപോലും അനക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത ഒരു വിചിത്രമായ സോഷ്യലിസമാണ് കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാർ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവരുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണവർ റഷ്യയിലേയും ചൈനയിലേയും സോഷ്യലിസം സ്വേച്ഛാധിപത്യപരമാണെന്നു വാദിയ്ക്കുന്നതും.

5 കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരുടെ വാദങ്ങൾ

ആവടിപ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങിക്കൊണ്ട് മൌലാനാ അബുൽകലാം അസാദ് പറഞ്ഞു:

> "ഞങ്ങൾ ഒരു പുതിയ മുദ്രാവാക്യമാണ് ഉന്നയിയ്ക്കുന്നത് എന്ന് മെമ്പർമാരിൽ വല്ലവരും കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ തെറ്റിദ്ധാരണ ഉടൻ നീക്കട്ടെ. ഈ പ്രമേയംമുഖേന കോൺഗ്രസ്സ ഭരണഘടനയിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിയ്ക്കുന്നുണ്ട് എന്നാണ് വേറെ ചിലരുടെ ധാരണ. എന്നാൽ അത്തരമൊരാശയത്തിന്റെ നിഴൽ പോലും ഒരു നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിലോടിയിട്ടില്ലെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉറപ്പുതരുന്നു". (മാതൃഭൂമി ജനു. 20, 1955.)

ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ്സമുദായത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന ഏഴ് അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളടങ്ങിയിരിയ്ക്കണമെന്ന് ശ്രീമന്നാരായണൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു: 1. പണിയെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും പൂർണ്ണമായ തൊഴിൽസൌകര്യങ്ങളും. 2. ദേശീയസ്വത്തുക്കൾ പരമാവധി ഉല്പാദിപ്പിയ്ക്കൽ. 3. ദേശീയസ്വയംപര്യാപ്തത. 4. സാമൂഹ്യസാമ്പത്തികനീതി. 5. സമാധാനപരവും അഹിംസാപരവും ജനാധിപത്യപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ. 6. സാമ്പത്തികരാഷ്ട്രീയാധികാരങ്ങളുടെ വികേന്ദ്രീകരണം. 7. 'അവസാനത്തേത് ആദ്യം' എന്ന ആദർശം; അതായത് ആദ്യമായി പാവങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിയ്ക്കൽ. ഈ ഏഴു തത്വങ്ങളേയും 'സർവ്വോദയം' എന്ന ഒരു വാക്കിൽ ഒതുക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. (ശ്രീമന്നാരായൺ; ടുവാർഡ്സ് ഏ സോഷ്യലിസ്റ്റ് എക്കോണമി, പേജ് 16-21.)

ഇത്തരത്തിലുള്ള തത്വങ്ങളുടേയും ആദർശങ്ങളുടേയും പട്ടിക വേണമെങ്കിൽ ഇനിയും നീട്ടാം. ഉദാഹരണത്തിന്ന് എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസ സൌകര്യങ്ങൾ നൽകുക, ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിന്ന് ഏറ്റവും നല്ല ഏർപ്പാടുകളുണ്ടാക്കുക, എല്ലാ ജനങ്ങളേയും സത്യസന്ധന്മാരും സദാചാരനിരതരുമാക്കുക, സാംസ്കാരിക നിലവാരം അങ്ങേയറ്റം ഉയർത്തുക, മറ്റും മറ്റും. ഇതെല്ലാം നല്ല കാര്യങ്ങളാണ്, സംശയമില്ല. പക്ഷേ, ഈ തത്വങ്ങളൊന്നും തന്നെ മൗലികമായ രണ്ടുചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി നൽകുന്നില്ല. ഉല്പാദനോപകരണങ്ങൾ ആരുടെ കൈയിലായിരിയ്ക്കും? ഭരണം ആർ എങ്ങിനെ നടത്തും? യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സ്വഭാവം നിർണ്ണയിയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ട് ശ്രീ.യു.എൻ. ധേബാർ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു മറുപടി കാണാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു:

> "ഉല്പാദനം, വിതരണം, വിനിമയം എന്നിവയുടെ ഉടമാവകാശമാണ് സമുദായത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ നിർണ്ണയിയ്ക്കുന്നത് എന്നും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ നേടാൻ ദേശസാൽക്കരണത്തിലൂടെയുള്ള പൊതുവുടമാവകാശം ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്യാത്ത ഒരുപാധിയാണെന്നും അവർ (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ) വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു. കോൺഗ്രസ്സാകട്ടെ, ചില പ്രത്യേകരംഗങ്ങളിൽ മാത്രം ദേശസാൽക്കരണം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ഉല്പാദനത്തിന്റെയും സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയുടേയും താല്പര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രണംകൊണ്ടും ക്രമീകരണം കൊണ്ടും സംരക്ഷിയ്ക്കാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്ന മറ്റു രംഗങ്ങളിൽ നിയന്ത്രണവും ക്രമീകരണവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്നതായിരിയ്ക്കും. ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ ഉടമാവകാശമാണ് സമുദായത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ നിർണ്ണയിയ്ക്കുന്നത് എന്നതിനാലും ദേശസാൽക്കരണത്തിലൂടെയുള്ള പൊതുവുടമാവകാശം കൊണ്ടുമാത്രമേ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നേടാൻ കഴിയൂ എന്നതിനാലും വിതരണവും വിനിമയവും രാജ്യത്തിലെ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയുടെ വലിയൊരു വിഭാഗമാണ് എന്നതിനാലും ഈ രംഗത്തേയും ദേശസാൽക്കരിയ്ക്കണമെന്നാണ് കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നത്. എന്നാൽ, വിതരണവിനിമയങ്ങളായാലും ശരി കൃഷിയോ ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങളോ ആയാലും ശരി, ഈ രംഗങ്ങളെ ദേശസാൽക്കരിയ്ക്കാനുള്ള പരിശ്രമം സ്വേച്ഛാധിപത്യപരമായ ഭരണകൂടത്തിലാണ് ചെന്നെത്തുക എന്ന കാര്യം കോൺഗ്രസ്സ് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നു".
>
> — (എക്കണോമിക്ക് റെവ്യൂ, ആഗസ്റ്റ് 15, 1957.)

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, എല്ലാ ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളെയും പൊതുവുടമയിലാക്കിയാൽ, ഉല്പാദനവിനിമയോപകരണങ്ങളുടെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം സ്വകാര്യമുതലാളികളുടെ ലാഭക്കൊള്ളയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാഞ്ഞാൽ, സ്വേച്ഛാധിപത്യം വരും! അതുകൊണ്ട് വൻകിട ഘടനവ്യവസായങ്ങൾ പോലും ദേശസാൽക്കരിയ്ക്കാൻ പാടില്ല! ആവടിയിൽവെച്ചു തന്നെ പണ്ഡിറ്റ് നെഹ്റു ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുകയുണ്ടായി:

> "പുരോഗതി സാധിയ്ക്കുന്നതിൽ സ്വകാര്യവിഭാഗത്തിന്നുള്ള സ്ഥാനത്തെ നാം നിഷേധിയ്ക്കുന്നില്ല. സ്വകാര്യവിഭാഗം മുഴുവൻ സ്റ്റേറ്റിന്റെ പിടിയിലൊതുക്കുവാൻ ഭാവിയ്ക്കുന്നുവെന്നതല്ല സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയുടെ അർത്ഥം. ഇതു തെറ്റാണ്. ദേശീയപദ്ധതിയനുസരിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ആദർശം സാക്ഷാൽക്കരിയ്ക്കുന്നതിൽ നേരിടുന്ന വിഘ്നങ്ങളെ മുഴുവൻ നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കുകയാണാവശ്യം.
>
> — (മാ. ഭൃ. ജനുവരി 1955.)

എല്ലാത്തരം സ്വകാര്യവ്യവസായങ്ങളും പൊതുവുടമയിലാക്കേണ്ടതില്ല, അടിസ്ഥാനപരങ്ങളായ വൻകിടവ്യവസായങ്ങളെല്ലാം സ്റ്റേറ്റുടമയിലാക്കുകയും ചെറുകിടവ്യവസായങ്ങൾ സ്വകാര്യമുതലാളികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ മതി, എന്നാണോ അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. അല്ല, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്.

> "പൊതുവിഭാഗത്തെ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ നിർത്താനായി, അതിനോടു മത്സരിയ്ക്കാനുതകിയ ഒരു സ്വകാര്യവിഭാഗമുണ്ടാക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. പൊതുവിഭാഗം വളരും. പക്ഷേ, സ്വകാര്യവിഭാഗമില്ലെങ്കിൽ പൊതുവിഭാഗത്തിന്റെ ഗതി മന്ദീഭവിയ്ക്കുമെന്നൊരാപത്തുണ്ട്. പ്രചോദനവും പ്രേരണയുമൊന്നും വേണ്ടപോലെ ഉണ്ടായെന്നുവരില്ല. ആളുകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും അതെന്നത് ശരിയാണ്. ആകപ്പാടെ നോക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്വകാര്യവിഭാഗം നന്ന്".
>
> — (മാതൃഭൂമി, ജനു. 23)

അതായത്, മുതലാളിത്തത്തിന്റെ മാർക്കറ്റുനിയമങ്ങളനുസരിച്ച് വിദേശമുതലാളികളുടേയും നാടൻ കുത്തകമുതലാളികളുടേയും മത്സരത്തിന്നു വിധേയമായിക്കൊണ്ടു മാത്രമേ സ്റ്റേറ്റുടമയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളൂ! മത്സരത്തിന്റെ അടി കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ സ്റ്റേറ്റ്വ്യവസായങ്ങൾ മന്ദീഭവിയ്ക്കും! സ്റ്റേറ്റ് വ്യവസായങ്ങൾക്ക് "പ്രചോദനവും പ്രേരണയും" നല്കുന്നത് ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളല്ല, സ്വകാര്യമുതലാളികളുടെ ലാഭത്തിന്നുവേണ്ടിയുള്ള കമ്പോളമത്സരങ്ങളാണ്! 'ശക്തിയുള്ളവൻ ജീവിക്കും, ശക്തിയില്ലാത്തവൻ തകരും' എന്ന തത്വമനുസരിച്ച് മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അരാജകമായ മാർക്കറ്റുമത്സരമാണ് പുരോഗതിയുടെ അടിസ്ഥാനമെങ്കിൽ, എല്ലാ വ്യവസായങ്ങളേയും സ്വകാര്യവ്യക്തികൾക്കുതന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തുകൂടേ? പൊതുവിഭാഗമെന്നപേരിൽ ചില വ്യവസായങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ നടത്തുന്നതെന്തിനാണ്? കാരണം, സ്വകാര്യമുതലാളികളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള സ്വകാര്യവിഭാഗത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു പൊതുവിഭാഗം ആവശ്യമാണ്! സോഷ്യലിസ്റ്റ് രൂപത്തിൽ ഒരു സമുദായവ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള സാമ്പത്തികാസൂത്രണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രമേയമവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പണ്ഡിറ്റ് ഗോവിന്ദവല്ലഭപന്ത് ചെയ്ത പ്രസംഗം വായിച്ചുനോക്കുക: സ്വകാര്യവ്യവസായവിഭാഗവും പൊതുവിഭാഗവും തമ്മിൽ യാതൊരു വൈരുധ്യവുമില്ലെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്:

> "തന്റെ സ്വന്തം പദ്ധതികൾ മുഖേന രാഷ്ട്രസമ്പത്ത് വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കാൻ ഒരു സ്വകാര്യവ്യവസായപ്രവർത്തകനെ സ്റ്റേറ്റ് തടയുകയില്ല......... എന്നാൽ സ്വകാര്യവിഭാഗത്തിന് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ട്രാൻസ്പോർട്ട്, ദേശരക്ഷാവ്യവസായങ്ങൾ, മൌലിക വ്യവസായങ്ങൾ എന്നിവ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്".
>
> — (മാ:ഭൃ: ജനു: 20)

6 വൻകിട മുതലാളികളുടെ സോഷ്യലിസം

മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥയിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താതെ, ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയും ലാഭക്കൊള്ളയും മാർക്കറ്റുമത്സരവുമെല്ലാം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട്, സ്വകാര്യമുതലാളികൾക്ക് നടത്താൻ വയ്യാത്ത ചില വ്യവസായങ്ങളെ ഗവൺമെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തിയാൽ അത് സോഷ്യലിസ്റ്റ് രൂപത്തിലുള്ള സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയാവുമത്രേ! അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് വൻകിടകുത്തകമുതലാളികളിലൊരാളായ ജി. ഡി. ബിർള ഈ പരിപാടിയെ സർവ്വാത്മനാ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചത്:

> “സ്വകാര്യവ്യവസായങ്ങൾക്ക്, ഇനിയും ചുരുങ്ങിയ ചിലവിൽ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി തങ്ങളുടെ ജോലി ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, വേണ്ടത്ര മൂലധനമുണ്ടാക്കാനും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്ന തോതിലുള്ള നിക്ഷേപങ്ങളെ ആകർഷിച്ചടുപ്പിക്കുവാനും കഴിയുന്നതോടെ മാത്രമേ സ്വകാര്യവ്യവസായവിഭാഗം രംഗത്തുവരികയുള്ളൂ. മറിച്ച് ഇതിനാവശ്യമായ വമ്പിച്ച നിക്ഷേപം സ്വകാര്യവിഭാഗത്തിന്റെ പിടിയിലൊതുങ്ങാതെവരികയാണെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലുമൊരു വ്യവസായവിഭാഗം ആ ജോലി ഏറ്റെടുത്തേ തീരൂ...അതു പൊതു ഉടമയിലുള്ള വ്യവസായവിഭാഗമായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ നാം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും എന്നാൽ ഇനിയും മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതുമായ സമ്മിശ്ര സാമ്പത്തികസംവിധാനത്തിന്റെ ആവിർഭാവമാണ്”.

ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായില്ലേ, മുതലാളികൾ ഏറ്റെടുക്കാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത ചില വൻകിടവ്യവസായപദ്ധതികളെ സ്റ്റേറ്റുടമയിൽ നടത്തുകയും ബാക്കിയെല്ലാം സ്വകാര്യമുതലാളികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സോഷ്യലിസമെന്നത്? ആ സോഷ്യലിസത്തിൽ വൻകിടക്കാരായ സ്വകാര്യമുതലാളികൾക്ക് മാന്യമായ സ്ഥാനമനുവദിയ്ക്കപ്പെടും. ആ സോഷ്യലിസത്തിൽ മൂലധനമിറക്കി തൊഴിലാളികൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. വെറുതെയാണോ സോഷ്യലിസമെന്ന വാക്കുകേട്ട് പേടിയ്ക്കാനൊന്നുമില്ലെന്നും അമേരിക്കയിലിന്നുള്ളതുപോലുള്ള ഒരു സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയ്ക്കാണ് സോഷ്യലിസമെന്നു പറയുന്നത് എന്നും ധനകാര്യമന്ത്രി ശ്രീ: കൃഷ്ണമാചാരി പ്രസ്താവിച്ചത്? വെറുതെയാണോ ടാറ്റയെപ്പോലെയും ബിർലയെപ്പോലെയുമുള്ള വൻകിട മുതലാളികൾ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ‘സോഷ്യലിസം നടപ്പാക്കാൻവേണ്ടി കോടിക്കണക്കിന് ഉറുപ്പിക സംഭാവനചെയ്യുന്നത്?

അപ്പോൾ, കോൺഗ്രസ്സും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടിയും തമ്മിലുള്ള പ്രധാനമായ വ്യത്യാസം മാർഗ്ഗത്തെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ളതല്ല; ലക്ഷ്യത്തെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ലക്ഷ്യവും ഒന്നല്ല. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സോഷ്യലിസവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സോഷ്യലിസവും തമ്മിൽ അജഗജാന്തരവും. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സോഷ്യലിസത്തിൽ കുത്തകമുതലാളികളും അവരുടെ ചൂഷണവ്യവസ്ഥയും നിലനില്ക്കും. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ സോഷ്യലിസത്തിൽ നേരെമറിച്ച്, ഉല്പാദനോപകരണങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശംകൊണ്ട് പാട്ടവും പലിശയും ലാഭവും തട്ടിയെടുക്കുന്ന ചൂഷകവർഗ്ഗക്കാർക്ക് സ്ഥാനമുണ്ടാവില്ല; മുതലാളികൾ എന്നൊരു വർഗ്ഗമേയുണ്ടാവില്ല. ഒന്നാമത്തേത് ചൂഷകവർഗ്ഗക്കാരുടെ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാനുള്ള സോഷ്യലിസമാണ്. രണ്ടാമത്തേത്, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റേയും അധ്വാനിക്കുന്ന മറ്റു ജനവിഭാഗങ്ങളുടേയും താല്പര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാനുള്ള സോഷ്യലിസവും.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ നിർവ്വചനമനുസരിച്ചുള്ള സോഷ്യലിസം സ്വീകരിക്കാൻ കോൺഗ്രസ്സുനേതൃത്വം തയ്യാറില്ലാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണ്? പ്രധാനമായി നാലു കാരണങ്ങളുണ്ടെന്നാണ് ശ്രീ. ധേബാർജി പറയുന്നത്: ഒന്നാമതായി, മാർക്സ് തന്റെ തത്വങ്ങളുന്നയിച്ചതിന്നുശേഷം സമുദായം വികസിച്ചിട്ടുണ്ട്; മനുഷ്യചിന്തയിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ ഉല്പാദനോപകരണങ്ങൾ കൈവശംവെക്കുന്നവരേയും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമതായി, സാങ്കേതിക വളർച്ചകാരണം മനുഷ്യകുടുംബത്തിന്നു മുഴുവനും ഒരു മാനമായ ജീവിതത്തോതു നൽകാൻ കഴിയുമെന്നായിരിക്കുന്നു. മൂന്നാമതായി, പൊതുജനാഭിപ്രായംകാരണം പണ്ടത്തെപ്പോലെ ചൂഷണം തുടരുക സാധ്യമല്ല; തൊഴിലാളികൾ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ മാനേജുമെന്റുകളിൽ പങ്കാളിത്തം വഹിയ്ക്കുകയും കൂട്ടായി വിലപേശുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് നമ്മൾ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാലാമതായി, സാമൂഹ്യ ഇൻഷൂറൻസ് മുതലായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ചൂഷണവാസനകളെ നിയന്ത്രിയ്ക്കാൻ ഭരണകൂടത്തിന് ഇന്നു സാധിക്കും. (എക്കോണമിക്ക് റെവ്യൂ ആഗസ്റ്റ് 15, 1957)

കാരണമെന്തായാലും കാര്യം വ്യക്തമാണ്? മാർക്സ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ എന്ന പുസ്തകമെഴുതിയതിന്നുശേഷം ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന തരത്തിലുള്ള യാതൊരു സോഷ്യലിസവും ഇന്ത്യയ്ക്കാവശ്യമില്ല. കറാച്ചി പ്രമേയം പാസ്സാക്കപ്പെട്ടതിന്നുശേഷം കാൽ നൂറ്റാണ്ടിലധികം കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനവ്യവസായങ്ങളെല്ലാം ദേശസാൽക്കരിയ്ക്കണമെന്ന പഴഞ്ചൻ ആവശ്യംപോലും ഇന്ത്യയ്ക്കിന്നാവശ്യമില്ല. ഇന്നുള്ള സ്ഥിതിതന്നെ ധാരാളമാണ്. “കമേർസ്” എന്ന കുത്തകമുതലാളിപ്പത്രം തുറന്നുപറഞ്ഞപോലെ, “ഇന്ത്യ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രമാണ്!”

7 മാർഗ്ഗത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ട്

ലക്ഷ്യത്തിലേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ, മാർഗ്ഗത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ല എന്നാണോ ഇത്രയും പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം? അല്ല; ലക്ഷ്യത്തിൽ വ്യത്യാസമുള്ളതുകൊണ്ട് മാർഗ്ഗത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ട്. കോൺഗ്രസ്സുകാർ സമാധാനപരവും ജനാധിപത്യപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നവരും നേരേമറിച്ച് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അക്രമത്തിലും സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണ് എന്നതാണോ വ്യത്യാസം? അല്ല. അക്രമം പ്രയോഗിക്കാതെയും ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ സഹായമില്ലാതെയും സമാധാനപരവും ജനാധിപത്യപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സോഷ്യലിസം കൈവരുത്താനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്നും ആ സാദ്ധ്യതയെ അങ്ങേയറ്റം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടി വീണ്ടും വീണ്ടും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിന്നെയെന്താണ് വ്യത്യാസം? കോൺഗ്രസ്സിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടിയുടേയും പരിപാടികൾ തമ്മിലും നയങ്ങൾ തമ്മിലുമുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു വ്യക്തമാവും. കോൺഗ്രസ്സിന്റേത് മുതലാളിത്തശക്തികളെ കാത്തുരക്ഷിയ്ക്കാനുള്ള നയങ്ങളും പരിപാടികളുമാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടേതാകട്ടെ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ശക്തികളെ വളർത്താൻ വേണ്ടിയുള്ള നയങ്ങളും പരിപാടികളുമാണ്. നികുതിനയങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലും ശരി. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പരിശോധിച്ചാലും ശരി, വിവിധവർഗ്ഗങ്ങളോടുള്ള സമീപനരീതികൾ പരിശോധിച്ചാലും ശരി, ജനകീയാവശ്യങ്ങളേയും ജനകീയാഭിലാഷങ്ങളേയും നേരിടുന്ന രീതി പരിശോധിച്ചാലും ശരി, ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു നിഗമനത്തിലും എത്തിച്ചേരാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ല.

എന്നിട്ടും, ശ്രീമന്നാരായണന്റെ ഒരു ധൈര്യം നോക്കൂ: കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങളെയുപേക്ഷിച്ച് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സ്വീകരിയ്ക്കുണമെന്ന് അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ ഉപദേശിക്കുന്നു!

എല്ലാം പറഞ്ഞാലും, ഒരു ചോദ്യം പിന്നേയും ബാക്കിനില്ക്കുന്നു. സോഷ്യലിസം നല്ലതാണെന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയായിരിക്കണം ഇന്ത്യയുടെ ലക്ഷ്യമെന്നും കോൺഗ്രസ്സുനേതാക്കന്മാർ സമ്മതിയ്ക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സംരക്ഷകന്മാർ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ കുപ്പായമിടുന്നതെന്തിനാണ്? അതാണ് മഹത്തായ ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റേയും അതിനെത്തുടർന്നുകൊണ്ടാവിർഭവിച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകത്തിന്റേയും ശക്തി! അതാണ് രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷമുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങളുടെ ഫലമായി ഓണംകേറാമൂലകളിൽപ്പോലും അതിവേഗം പരന്നുപിടിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന മാർക്സിസ്റ്റാശയങ്ങളുടെ അജയ്യത!

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904–ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്ത് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ‘പാട്ടബാക്കി’ എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്ത് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്രു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ 9

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. കേരളത്തിൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഉത്ഭവം
2. കേരളത്തിന്റെ സാമ്പത്തികഭദ്രത
3. പണമിറക്കാൻ ഗവർമ്മെണ്ട്, ലാഭം തട്ടാൻ മുതലാളി!
4. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നേരെ
5. രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾ
6. ഇടപെടൽ
7. പതിനൊന്നാംവകുപ്പും സംവരണവും
8. പുതിയ മന്ത്രിസഭ
9. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധശക്തികളുടെ കൂട്ടുകെട്ട് വിജയിക്കുകയില്ല
10. കർഷകസമരം
11. സാമുദായിക ലഹളകളുടെ പാഠം
12. ഗോവ വിമോചനം—അഭിനന്ദനങ്ങൾ!
13. ഇന്ത്യയും സോഷ്യലിസവും
14. പുതിയ ലോകത്തിൽ പുതിയ ഇന്ത്യ
15. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സോഷ്യലിസം
16. സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള വ്യത്യസ്തമാർഗ്ഗങ്ങൾ
17. സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഇന്ത്യയുടെ മാർഗ്ഗം
18. കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിജയം
19. സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലൂടെ സോഷ്യലിസത്തിലേക്ക്
20. യൂട്ടോപ്യ
21. ഫാസിസം
22. ഫ്രഞ്ചു വിപ്ലവം
23. സോവിയറ്റ് ചൈന
24. മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിലെ വടംവലി
25. ജയിലിന്റെ മനശ്ശാസ്ത്രം

വെബ് പതിപ്പു കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014